

[Tesdaorpf.]

folk, som har forstand på landbrugets problemer. Jeg synes, det er en så selvfølgelig ting, at jeg ikke behøver at bruge nogen tid til at motivere det.

Jeg kunne måske lige tilføje som medlem af finansudvalget, at det også der har været en selvfølge for mig og antagelig også for andre medlemmer af udvalget, at det, vi bevilgede pengene til, var en ordning som den, jeg ønsker, altså at det er landbrugs-kandidater, der skal være landbrugsatta-cheernes medhjælpere.

Jeg skal bare pege på en ting til, som er en anden side af sagen, men en efter min mening lige så vigtig, og det er, at disse unge landbrugskandidater netop herved ville komme ud, hvor det foregår, hvor man handler med vore varer. De vil lære noget og se noget derude, og derefter vil de blive udskiftet og komme hjem og give gode råd og inspiration til producenterne herhjemme og til det landbrug, som de er udgået fra, og som de atter skulle vende tilbage til.

Jeg håber, at den højtærede minister vil give mig ret i denne betragtning og også i den foregående betragtning, og at det vil resultere i, at det ikke bliver således, at man går over til, at der kommer nogle jurister ind i disse stillinger, men at man helt igennem holder fast ved, at det skal være landbrugsfagligt uddannede mennesker, som bliver ansat som medhjælpere, således som det har været før.

Landbrugsministeren (Smørum): I anledning af det stillede spørgsmål kan jeg oplyse, at det er urigtigt, at man påtænker at ansætte jurister som landøkonomiske medhjælpere ved ambassaderne. Det er nemlig vore statskonsulenter i udlandet, på hvem det i spørgsmålet anvendte udtryk: „landøkonomiske medhjælpere ved ambassaderne“ nærmest må siges at passe, idet de anmeldes som landbrugsattachéer ved de pågældende repræsentationer i udlandet. Disse stillinger er altid blevet — og vil formentlig også i fremtiden blive — besat udelukkende med landbrugskandidater.

Forholdet er imidlertid det, at der i landbrugsministeriet med henblik på en forestående antagelse af en assistent hos statskonsulenten i London og hos statskonsu-

lenten i Washington er foregået en række overvejelser af spørgsmålet om, hvilken uddannelse de pågældende assistenter helst skulle være i besiddelse af for ud fra et helhedssynspunkt at kunne gøre størst mulig nytte.

Virksomheden som statskonsulent i udlandet forudsætter nemlig varetagelse af opgaver på to forskellige områder, dels af landbrugsfaglig karakter, dels af handelspolitisk og afsætningsmæssig karakter. Som de internationale handelsforhold har udviklet sig efter krigen, er de handelspolitiske og afsætningsmæssige opgaver trådt i forgrunden i statskonsulenternes arbejde, og det er derfor naturligt, at også spørgsmålet om en anden uddannelse end den landbrugsfaglige for en assistent hos disse statskonsulenter har været inddraget i overvejelserne om den bedste støtte for konsulenterne. Der tænkes her på unge tjenestemænd i landbrugsministeriets 2. departement, erhvervsdepartementet, der bl. a. netop har til opgave at varetage landbrugets interesser i handelspolitiske spørgsmål og deltagelsen i det internationale økonomiske samarbejde. Med den uddannelse og erfaring, deres tjeneste i ministeriet giver, vil de utvivlsomt kunne yde en statskonsulent god støtte i hans arbejde på det afsætningsmæssige område og samtidig både uddanne sig selv videre til gavn for tjenesten i landbrugsministeriet og muliggøre, at ministeriet opnår en mere personlig kontakt med statskonsulenternes arbejde, end tilfældet nu er.

På den anden side må jeg give det ærede medlem ret i, at der naturligvis også er meget, der taler for, at der i disse assistentstillinger ansættes unge landbrugskandidater, og jeg kan oplyse, at spørgsmålet, for såvidt angår en assistent hos statskonsulenten i Washington, allerede er afgjort med, at han vil få en landbrugskandidat som assistent. Overvejelserne med henblik på ansættelse af en assistent hos statskonsulenten i London er endnu ikke afsluttet.

Tesdaorpf: Jeg vil gerne rette det supplerende spørgsmål til den højtærede minister, idet jeg takker for den redegørelse, ministeren har givet, om ikke der må blive rettet en henvendelse til statskonsulenterne, inden en sådan afgørelse træffes af ministeriet,